

מסורת הש"ס

א) נגעים פ"ב מ"ה [נ"ח ב"ש] ח"כ תוריע נגעים פ"א ה"י ספרי בהעלותך קה-קך.
ב) מדרש פנחס פ"א, א' ע' ש"ק מ"ה ש"קשה על רש"י בחומש מסנול דהכ"ה, ד' ע' ח"כ צו מילואים פרש"י א' ה"ד,
ד) נגמחת לה, ע' מילכילא בא פ"א, ו' [מגילת גי': ע"ש],
ה) ע' עירובין גר. גדרים נה.,
ו) ח"כ צו פ"א ה"ה, פ"ו ה"ד, פרש"י ד ה"ט, ט) סוטה מג.,
ז) [מסדרין ל:]:

מוסף רש"י

אני אמרתי אתה כהן והוא לוי. שהיה עומד ליהודי לו ולא כהן, והסוטה הייתי אומר לללל מן, מפני לא יסיהן כן [שמות 17] ואילו לדרידיה לא קאמר ליה. ומר אלי והסמחיות י, ואג"י דמקנהא כתי כו ויסק פרעה ללה: ח"כ לפני אחאב. אליהו כן לפני חזקיהו שטיא רוכב על סוסו מפוס כנורו, שאין דרך מלכים לללל יחירי [מחנות 124]. שניא: לא יגרע מצדיק ענינו. וסיפה קדקא וישיבסיה לללל ויגסו ויהיו גדולה לדורות: ואם הוגים דרעה כו. כתי פמתי קדמי וישיבסיה לללל ויגסו ואלו אסורים צדיקים על ידי שגמביתין עלמן שאין לדי עניות וסורים [מגינה 17]. כלפי לייא. שתי מלת הן. כלפי הויז טוטה דכר וזא סא סיפסל מכתמלך. לייא, היכן, וחנינו צבנסת פ"פ הוואה [גמ], חלני ללללל בני לייא, חמיס שטריס לליסן הולנין [פסחים ה:]:

ליקוטים

ספרי ויצא: פי' מפני שכתוב [משלי יב] יש בוטח במדברות חרב, וכך יש דבור שסוטר אותו על פניו, ומכחי (דברים 18) אדור מכה דעוה בסתר, שקרא מכה הדבורים שמדבר בו, וכך כאן יקרא מה שדבר נגור שנות וכפרט נגיד המלך, סטור. כי אין סכרא שניב אותו לעיני הכל, אבל סטור בדבורי היה עושה כי הידבור אפשר לתרוץ, ואם אמרנו עבדי פרעה לאמל ששית זה, ויכול לתרוץ ידבור שלו, מה שיהי כן בהכאה ממש (ח"א משה"ל) כשעה שפוסקין גדולה לאדם וכו', כי כל גדולה ראוי לשיהיה לו ולבניו אחריה, שהיה צריך אם בנו ראוי למלכות בנו קודם אל הכל, ואם יורש ממנו כל שכן שיהיה יורש השררה של אביו. ועוד כי חבן יש לו חבור וצירוף אל אביו, ואם חר"י מלך מלך חבן הוא כן מלך, וכוה חבן קרוב אל המלכות, ואם קר מנבחי עצמו הקב"ה משפילו. ובפ"ק דמגילה פירשנו כוז ע"ש (ח"א משה"ל): אני מסביר את חולטתו כי (ובספרי תניא נמצאת מפיסדי לאחותנו כי, והק' התיס' במה היה מפיסדיה, והוא כי"ש שהיה טהורה עיי"ש). ועל"פ ע"פ דאיתא ב' סברות בעיני הנגעים, האחד דהוא דבר נמשך מזהות חטא ולא מובח כפרה, והכי משמש פ"ק דמסכתא דאמרי ללל חטאתם ולא ללל מוטאתם, ופורך וכו': על דברים נגעים באים אלמא דאיכא פלוגתא בהא ותי אתא לכפר חטא וא רש"י מ"ש חטא"ה באכרות בדריש

שבת הגדול לפי' מצורע דצרתה משרעה' היה דבר נמשך מזהות קין והבל ע"ש. וסברא ה"ב' דהוא מובח כפרה לתתם החטא וטובה

היה לביה שהיה קרי"ל דברים של חול מותר לאומרו בלשון הקודש. (ואתא סמיכנא ועבידנא עובדא לעיין בהא הכסא ספריא מועותיקם ללשון עברי כגון ס' המדות לארסטו והדומה לו, ואילו המוכרים בחכמת הטבע ובמה שאחר, עם היוותם נחשבים לרד"ק

ורע"ש שם בחבורי בס"ד) אלא מאי אית קל למיור דברים ככתבן לאו דוקא, שעה שאינו לא יום ולא לילה ונמי לאו דוקא, ושעה דבה"כ אינה חשובה לא כיום ולא כלילה ואינה ללימוד חכמה מתחלת קו"ל. גיל. יעבץ ס"ט [שאלת יעבץ ח"א פי' י:]. שאלה. הא דתניא (בבא אר' עובד'י' [ברכות י"א ג"א]) דאין עובדין להתפלל אלא מתוך הלכה פסוקה, ופרש"י שאינה צריכה עיין כדו שלא יהיה רוח בה תפלה. וא"כ לפי זה צריך נמי ליהדר שלא ליכנס לבית המרחץ ולבהי"ס מתוך הלכה שאינה פסוקה, שלא יהיה רוח ב"ת באותן מקומות, כדאמר בדמית' דמחזיקין להוהרם שם ב"ת. וא"כ שניש' יראה דיש לחלק. וכן מצאנו חבוב דקדמי ונמי היו מספקי בהך מילתא. וכתב ע"ם הכותב ויש ראיה להלתי מהא דאיתא פ"ק קידושין (ל"ג ע"א) גבי בר קפרא ורבי שמעון, דפריך ליהמרא דאמר רבי יוחנן בל מקום מותר להרהר וכן מביא המרחץ ובית הכסא, ודחי דילמא לאונוס שאני. ופרש"י פטענא שיהיה לפני כניסתו ועל כוונה הוא ששעיין גורס בה בבית המרחץ ע"ל. ולא מובח בהמא מדברי רש"י ושדרי, דאלי"כ לא היה לאנוס, ודמסע בתחילת כניסתו לבית המרחץ. וגם נראה מתוך הסברא דיש לחלק, דודאי לעמוד ולהתפלל מתוך הלכה שאינה פסוקה אסור משום דא"ל לו לכיין יפה, מ"מ נראה דודאי הרהורי הלכה יחידותיקו למעין בה, וא"כ ע"כ יהא לבו טרוד אם עיין הוא בהלכה לא ויכול לכיין תפלה, ואם יכירח מחשבת לבו לשלל עיין ההלכה, יהיה גופה טורדא היא לו שצריך להסיר מלבו מה שהוא חפץ לחשוב בו ויפסיד ע"י כך כוונת התפילה. ועל טירדא מועטת הקפידו הראשונים לענין תפלה כדאמר פי' הור (עירובין ס"ה ע"א) האב מן הדרך לא תפלה חתן ג' ימים, וכל כוונתו לאו היה מצליח יהוי ביה שיכרא, אבל בבית המרחץ איכא למימר, ולא גורנין שמת יהורה שם כיון דיעבידה היא שם בו כח להכריח את לבו שלא יהורה שם, ואם היה לו טורח וטירדא על זה יתא כן. וק"ל. ותו יש לחלק, דרדקא גבי תפלה חישתין קין יהורה בה ב"ת משום ותחיוורהו דברים של קודש הם, אבל לא חישתין שהיהרה במקום הטינועת כגון בבית המרחץ ובבית הכסא בדברי תורה, דהוי גנאי ודלול לדברי תורה שהוא בא לעסוק בה. ודמי קצת להא דאמרינן פ"ק דפסחים הוא עצמו מחור עליי לשפרו מילא קאכיל מיניה בתמיה. אמנם הדבר ידוע הוא, שקשה מאד להסיר מלבו בהרהורי התורה אפי' במקום הטינועת מי שלבו נבחר ולהוסי עליהן כמילתא הלכה, ואף כי אמרינן פי' כי שמת אמר רב הונא ח"ה אסור לעמוד במבואות המטונטות מפני שני אפשר לו כלא ההורח תורה, אלאא

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

ואין זר רואה אם הנגעים. דכתיב (ויקרא יג) והוצא אל אהרן וגו': **ואין קרוב רואה אם הנגעים**. כדתיבא בסנהדרין (דף לז:): כל ריב וכל נגע מה ריצים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים: **היה אלושבע יסירה**. כיום שהוקם **בנה סגן**. אלעזר: **כן בנה**. פנחס משוח מלחמה^[א] כדאשכחן במדין אוחס ואת פנחס בן אלעזר הכהן ללצב והוא המדבר אל העם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם: **אחיה**. משון: **כתנאי**.

אם משה כהן היה: **נאמר זו רועם**.

סימן מה של חרון היה שם. פעמים

הכאה פעמים נזיפה פעמים קללה

וגידוף כגון (שמואל א ב) ויחר אף

שאלו **כתיב** יא' כדתיבה בן נעות המנדרות

ויחר אל אליהו (איזב ג) לא רבים

יחמנו (שם) ויחר אף יעקב כדחל

התחת אלהים (בראשית ג) לשון נזיפה

הוא: הלא אהרן אחיך יא.

היות לוי ידעתי כי דבר ידבר הוא

ומשם זכה יא' לכהונה: **לא נפקח משם**.

ולא יח' פסקו לו כהונה מעולם: **ויש**

אומרים לא פסקה כהונה אלא

מוורעו. אצל הוא כל ימיו כהן היה

ורב דלמר כיש אומרים: **כניו יקראו**

על שנת הוי. אצל הוא כהן: **וכי**

סימא לדורות הוא דכתיב.

ומן נכתב כשהיו מייחסים את הכהונה

ואת הלויה ולהכי נקט כניו יקראו ללא

היה ליה למימר משה יקרא על שנת

היה שחרי לא יא' קיים ואין לו לומר

אלא על המתייחסים: **ספורו**. הכהן על

לחיו: **הפסיו לו פנים**. והיינו ונלצב

לקרמל לפי גדולתו כהן לקרמלו:

העיו זו פניך. היינו ונלצב לקרמלו

למלחמה ולדבר עזות: **ואילו לדידיה**

לא קאמר לי. וירדת אלי והסמחיות לי

לאמר וגו' ואע"ג דמסקנה הכי הוה

דכתיב (שמות יג) ויקרא למשה ולאהרן

לילה **ואחמר קומו וגו': ויזן לפני**

אחזב. אחזב רוכב והוא רץ לפניו

שהיה אחזב יחידי ולאו אורח ארעא:

מי אנכי. דוד אמרה: **שאני שאלו**

דאפי' בגויה לא קמא ג.

ומיהו הלום

מלכות עולמית הוא וכשפסקו לו

לשאל מלכות עולמית פסקו לו אצל

הוא גרס לעצמו שמתנל הימנו: **דדרי**

אלעזר. דלמר אם הגיס כו' ויגזרו

ואם אסורים בזקים גזותו לנס גורם

לנס להיות אסורים בזקים ילכדו כא'

בחדלי עוני: כל זכר. קמא בנגמח

כתיב כלו את אהרן: אם לאליהו.

להמירו לאכול ממלך חביריו אם יזמנוהו

עממה אצל הוא לא יחלוק: **לחלוקה**.

ליתול חלק כאחד הכשרים: **כל זכר**.

תינינא בחטאת כתיב והשלישי כזאס.

וצרייתות הללו כתי"כ במדרש המקראות:

מזה דמינא קרא קמא קבוע הוא דלכשר דרמנמנא ג' חס עליה משום דלית ליה הימירא למחר וליומא אחרניא אצל עובר דלית ליה הימירא למחרת:

פרק שנים עשר זבחים

קב.

אהרן קרוב הוא ואין קרוב רואה את הנגעים. פלוגתא היא במסכת נגעים פ"ב (מ"ה) דמתן כל הנגעים אלס רואה חוץ מנגעי עצמו ר"מ אומר אף לא נגעי קרוביו ותנא ג' כדתינא דהכא כדכי מאיר ועממא דרבי מאיר כדמפרש בחדר דיני ממונות ^ו מקיש ריצים לנגעים ג' מה נגעים כיום אף ריצים כיום ומה ריצים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים ורצין לא מקשי כדכדי דיני ממונות כלילה: **אני מסנידה אני חולפה אני פוטרה**. כספרי תניא אמר

אהרן נמצאת מפיסדי לאחותו

שאני יכול להסגירה ולא לטמאה

ולא לטהרה לפי דכדיו ג' למדנו שהיה

אהרן דורש אין אלס רואה כנגעי

קרובו ותימה כמה היה מפסקה הא

ג' דאין אלס רואה את הנגעים כל

שכן שהיתה טהורה:

מלך אין כ"ג. לא אימא אף מלך כתנאי ג' ויחר אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר ^א כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר י' הלא אהרן אחיך הלוי והלא כהן הוא הכי ו' קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עכשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים ^ז לא פסקה כהונה אלא מורעו של משה שנאמר ² ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי ואומר ³ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא ח' לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם והכתיב ⁴ ויצא (משה) מעם פרעה בחרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סטרו ויצא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ⁵ ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל ו' מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעיו פניך בו איפוך ^א א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עלך דכתיב ⁵ וירדו כל עבדיך אלה אלי ואילו לדרידיה לא קאמר ליה רבי יוחנן אמר מהבא וי"ד ה' היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב ⁷ אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר ⁸ מי אנכי ה' אלהים [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב רבא ⁹ רבי ישמעאל אומר יבמה מלך אמר רבא ח' לו ולורעו קאמר וכל היכא דכתיב הלום לדורות ג' הוא והא גבי שאלו דכתיב ⁹ הבא עוד הלום איש הוא' אין זרעו לא איבעית אימא הא הוה איש בשת ואיבעית אימא שאני שאלו דאפי' בגויה לא קאים ¹⁰ כדר' אלעזר אמר רבי חנינא ¹¹ בשעה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר ¹⁰ לא יגרע מצדיק ענינו ואת מלכים לכסא ג' וגו' ¹² ואם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ²⁰ ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני: בעלי מומין בין בעלי מומין כו': מנא ה"מ דת"י ¹³ כל זכר לרבות בעלי מומין אי לאכילה הר"י למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו י' שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום בעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר תניא אידך ¹⁴ כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו ואי לחלוקה הר"י כבר אמרנו ואי לבעל מום מעיקרו הר"י כבר אמרנו שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששת איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטריך סלקא דעתך אמינא

מלך אין כ"ג. לא אימא אף מלך כתנאי ג' ויחר אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר ^א כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר י' הלא אהרן אחיך הלוי והלא כהן הוא הכי ו' קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עכשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים ^ז לא פסקה כהונה אלא מורעו של משה שנאמר ² ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי ואומר ³ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא ח' לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם והכתיב ⁴ ויצא (משה) מעם פרעה בחרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סטרו ויצא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ⁵ ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל ו' מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעיו פניך בו איפוך ^א א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עלך דכתיב ⁵ וירדו כל עבדיך אלה אלי ואילו לדרידיה לא קאמר ליה רבי יוחנן אמר מהבא וי"ד ה' היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב ⁷ אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר ⁸ מי אנכי ה' אלהים [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב רבא ⁹ רבי ישמעאל אומר יבמה מלך אמר רבא ח' לו ולורעו קאמר וכל היכא דכתיב הלום לדורות ג' הוא והא גבי שאלו דכתיב ⁹ הבא עוד הלום איש הוא' אין זרעו לא איבעית אימא הא הוה איש בשת ואיבעית אימא שאני שאלו דאפי' בגויה לא קאים ¹⁰ כדר' אלעזר אמר רבי חנינא ¹¹ בשעה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר ¹⁰ לא יגרע מצדיק ענינו ואת מלכים לכסא ג' וגו' ¹² ואם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ²⁰ ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני: בעלי מומין בין בעלי מומין כו': מנא ה"מ דת"י ¹³ כל זכר לרבות בעלי מומין אי לאכילה הר"י למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו י' שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום בעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר תניא אידך ¹⁴ כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו ואי לחלוקה הר"י כבר אמרנו ואי לבעל מום מעיקרו הר"י כבר אמרנו שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששת איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטריך סלקא דעתך אמינא

מלך אין כ"ג. לא אימא אף מלך כתנאי ג' ויחר אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר ^א כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר י' הלא אהרן אחיך הלוי והלא כהן הוא הכי ו' קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עכשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים ^ז לא פסקה כהונה אלא מורעו של משה שנאמר ² ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי ואומר ³ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא ח' לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם והכתיב ⁴ ויצא (משה) מעם פרעה בחרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סטרו ויצא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ⁵ ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל ו' מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעיו פניך בו איפוך ^א א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עלך דכתיב ⁵ וירדו כל עבדיך אלה אלי ואילו לדרידיה לא קאמר ליה רבי יוחנן אמר מהבא וי"ד ה' היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב ⁷ אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר ⁸ מי אנכי ה' אלהים [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב רבא ⁹ רבי ישמעאל אומר יבמה מלך אמר רבא ח' לו ולורעו קאמר וכל היכא דכתיב הלום לדורות ג' הוא והא גבי שאלו דכתיב ⁹ הבא עוד הלום איש הוא' אין זרעו לא איבעית אימא הא הוה איש בשת ואיבעית אימא שאני שאלו דאפי' בגויה לא קאים ¹⁰ כדר' אלעזר אמר רבי חנינא ¹¹ בשעה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר ¹⁰ לא יגרע מצדיק ענינו ואת מלכים לכסא ג' וגו' ¹² ואם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ²⁰ ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני: בעלי מומין בין בעלי מומין כו': מנא ה"מ דת"י ¹³ כל זכר לרבות בעלי מומין אי לאכילה הר"י למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו י' שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום בעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר תניא אידך ¹⁴ כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו ואי לחלוקה הר"י כבר אמרנו ואי לבעל מום מעיקרו הר"י כבר אמרנו שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששת איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטריך סלקא דעתך אמינא

מלך אין כ"ג. לא אימא אף מלך כתנאי ג' ויחר אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר ^א כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר י' הלא אהרן אחיך הלוי והלא כהן הוא הכי ו' קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עכשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים ^ז לא פסקה כהונה אלא מורעו של משה שנאמר ² ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי ואומר ³ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא ח' לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם והכתיב ⁴ ויצא (משה) מעם פרעה בחרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סטרו ויצא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ⁵ ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל ו' מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעיו פניך בו איפוך ^א א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עלך דכתיב ⁵ וירדו כל עבדיך אלה אלי ואילו לדרידיה לא קאמר ליה רבי יוחנן אמר מהבא וי"ד ה' היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב ⁷ אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר ⁸ מי אנכי ה' אלהים [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב רבא ⁹ רבי ישמעאל אומר יבמה מלך אמר רבא ח' לו ולורעו קאמר וכל היכא דכתיב הלום לדורות ג' הוא והא גבי שאלו דכתיב ⁹ הבא עוד הלום איש הוא' אין זרעו לא איבעית אימא הא הוה איש בשת ואיבעית אימא שאני שאלו דאפי' בגויה לא קאים ¹⁰ כדר' אלעזר אמר רבי חנינא ¹¹ בשעה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר ¹⁰ לא יגרע מצדיק ענינו ואת מלכים לכסא ג' וגו' ¹² ואם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ²⁰ ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני: בעלי מומין בין בעלי מומין כו': מנא ה"מ דת"י ¹³ כל זכר לרבות בעלי מומין אי לאכילה הר"י למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו י' שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום בעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר תניא אידך ¹⁴ כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו ואי לחלוקה הר"י כבר אמרנו ואי לבעל מום מעיקרו הר"י כבר אמרנו שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששת איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטריך סלקא דעתך אמינא

מלך אין כ"ג. לא אימא אף מלך כתנאי ג' ויחר אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר ^א כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר י' הלא אהרן אחיך הלוי והלא כהן הוא הכי ו' קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עכשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכהן משה אלא שבעת ימי המלואים בלבד ויש אומרים ^ז לא פסקה כהונה אלא מורעו של משה שנאמר ² ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי ואומר ³ משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מאי ואומר וכי תימא ח' לדורות הוא דכתיב ואומר משה ואהרן בכהניו וכל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם והכתיב ⁴ ויצא (משה) מעם פרעה בחרי אף ולא א"ל ולא מידי אמר ר"ל סטרו ויצא ומי אמר ר"ל הכי והכתיב ⁵ ונצבת לקראתו על שפת היאור ואמר ר"ל ו' מלך הוא והסביר לו פנים ורבי יוחנן אמר רשע הוא והעיו פניך בו איפוך ^א א"ר ינאי לעולם תהא אימת מלכות עלך דכתיב ⁵ וירדו כל עבדיך אלה אלי ואילו לדרידיה לא קאמר ליה רבי יוחנן אמר מהבא וי"ד ה' היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב אמר עולא בקש משה מלכות ולא נתנו לו דכתיב ⁷ אל תקרב הלום ואין הלום אלא מלכות שנאמר ⁸ מי אנכי ה' אלהים [וגו'] כי הביאתני עד הלום מתיב רבא ⁹ רבי ישמעאל אומר יבמה מלך אמר רבא ח' לו ולורעו קאמר וכל היכא דכתיב הלום לדורות ג' הוא והא גבי שאלו דכתיב ⁹ הבא עוד הלום איש הוא' אין זרעו לא איבעית אימא הא הוה איש בשת ואיבעית אימא שאני שאלו דאפי' בגויה לא קאים ¹⁰ כדר' אלעזר אמר רבי חנינא ¹¹ בשעה שפוסקים גדולה לאדם פוסקים לו ולורעו עד סוף כל הדורות שנאמר ¹⁰ לא יגרע מצדיק ענינו ואת מלכים לכסא ג' וגו' ¹² ואם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר ²⁰ ואם אסורים בזקים ילכדון בחבלי עוני: בעלי מומין בין בעלי מומין כו': מנא ה"מ דת"י ¹³ כל זכר לרבות בעלי מומין אי לאכילה הר"י למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו י' שיכול אין לי אלא תם ונעשה בעל מום בעל מום מעיקרו מנין ת"ל כל זכר תניא אידך ¹⁴ כל זכר לרבות בעל מום למאי אי לאכילה הר"י כבר אמרנו ואי לחלוקה הר"י כבר אמרנו ואי לבעל מום מעיקרו הר"י כבר אמרנו שיכול אין לי אלא בעל מום קבוע בעל מום עובר מנין ת"ל כל זכר כלפי לייא אמר רב ששת איפוך רב אשי אמר לעולם לא תיפוך ואיצטריך סלקא דעתך אמינא

מלך אין כ"ג. לא אימא אף מלך כתנאי ג' ויחר אף ה' במשה רבי יהושע בן קרחה אומר ^א כל חרון אף שבתורה נאמר בו רושם וזה לא נאמר בו רושם ר"ש בן יוחי אומר אף זה נאמר בו רושם שנאמר י' הלא אהרן אחיך הלוי והלא כהן הוא הכי ו' קאמר אני אמרתי אתה כהן והוא לוי עכשיו הוא כהן ואתה לוי וחכמים אומרים לא נתכהן משה